

“Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.”
(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

Október 2013

Teljes szívből köszöntelek mindnyájatokat világszerte a következő Igeverssel:

„*Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istennek Igéje örökre megmarad (Ézs.40:8); Ez pedig az a Beszéd, amely üdvüzenetként lett hirdetve nektek*” (1.Pt.1:24-25).

Isten megváltási tervében Izráellel és a nemzetekből való gyülekezettel az ígéretek beteljesüléséről van szó, valamint az Ó- és Újtestamentum tökéletes összeegyeztetéséről. Józsué a következőképpen tudott vallomást tenni: „*Egyetlen egy ígéret Szava sem veszett el azokból az áldáskísérő ígéretekből, amelyeket az ÚR Izráel házána adott. Az összes beteljesedett.*” (Józsué 21:45). A tökéletességre jutott állapotunkban ugyanezt fogjuk mondani (Róma 8:30).

Az igazi hit csakis Isten ígéreteiben van lehorgonyozva. Ábrahám hitte azt, amit az ÚR megígért neki (1.Móz.18), és átélte annak beteljesedését is (Róma 4:17; Gal.3:8). Az előfeltétel az volt: „... *hogy megparancsolja fiainak és egész háza népének is, hogy őrizték meg az ÚR útját, cselekedjenek az igazságnak és jognak megfelelően, hogy az ÚR beteljesítsen mindent abból, amit megígért Ábrahámmal kapcsolatosan*” (1.Móz.18:19b). Az ígéretek együttjáróak a hittel, és az ő beteljesedésük által az engedelmisséggel. Amennyiben az Igében nem áll ígéret egy bizonyos dologról, úgy nem következik a beteljesedése sem.

Számunkra, akiket személyesen is megnyert az ÚR Beszéde és Szellemé és akik hiszünk az ezidőre szóló ígéretek, érvényes az az eskü, amelyet Isten az 1.Móz.22:15-19 –ben Ábrahámnak adott: „*Tudniillik miután az Isten Ábrahámnak ígéretet adott vala, mivel nem esküdhetett nagyobbra, Önmagára esküdött, és így szólt: »Bizony, gazdagon megáldalak, és nagyon megsokasítalak!*» Isten átvette a felelősséget, ami az ígéret beteljesedését illeti. „*Ebből kifolyólag az Isten is, mivel az ígéret örökösének egy különleges mértékben meg akarta mutatni, hogy az Ő tanácshatározata megváltozhatatlan, esküvel vállalt kezességét. Így e két megváltozhatatlan tény által, amelyekben lehetetlen, hogy Isten megtévesztett volna, nekünk erős bátorításunk van, akik odamenekültünk, hogy belekapaszkodjunk az előttünk megnyílt reménységbe*” (Zsid.6:13-18). Isten igazságos, és az Ő tanácshatározatának a megváltozhatatlanságát egy esküvel igazolta és örökérvényűen megismertette velünk, hogy Ő maga örökösök az Ő Beszéde fölött és mindent beteljesít.

Az igazi áldás úgy a hívők mint az Ábrahám esetében is, az ígéretekkel, a hittel és az engedelmisséggel van összekapcsolva (1.Móz.22), és hit és engedelmisség nélkül lehetetlen Istennek tetszésére lenni (Zsid.11:6). „*Abból látod tehát, hogy hite*

együttműködött cselekedeteivel, és csak a cselekedetek által lehet tökéletesítve a hit” (Jak.2:22). Az Ige ígéretei által, amelyeket elhiszünk, leszünk részesseivé az isteni természetnek és egyáltalán csak így nyilvánulhat meg bennünk Isten ereje által a felsorolt hét szellemi jó tulajdonság, amelyek Isten szeretetében vannak beágyazva (2.Pét.1:3-11). Csak tökéletes szeretet jut oda be (1.Kor.13). *„Egy új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást; ahogyan Én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást”* (Ján.13:34). *„A szeretet semmi rosszat nem tesz a felebarátnak; ennél fogva tehát, a szeretet a törvényt betöltése”* (Róma 13:10).

Az igazi hívők esetében arról van szó, hogy hitünk a bibliára legyen megalapozva, úgy amint az Írás mondja, bemelegítve bibliailag egy egyszeri aláírás által az ÚR Jézus Krisztus nevében: *„Amikor ezt meghallották, megkeresztelkedtek az ÚR Jézus nevére.”* (Ap.Csel.2:38-39; Ap.Csel.19:5-6) és a bibliai szentszellemmel való keresztség részesse legyünk. *„Hiszen egy Szellem által mi is mindnyájan egyesítve lettünk egy testté a keresztség által, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Szellem által itattattunk meg”* (1.Kor.12:13). Így volt ez az első gyülekezetben, ennek így kell lennie most a végidőben is. Csak amennyiben elhiszük az Ige ígéreteit, fogjuk ezeket a gyakorlatban átélni. Csak akkor vagyunk az ígért gyermekei (Gal.4:28).

Ugyanez érvényes a Szent Szellemmel való elpecsételésre is (Ef.1:13) – amely elengedhetetlen előfeltétele a mi testünkéből való megváltásunkhoz az ÚR Jézus Krisztus visszajövetelénél. Pál apostol azt írja: *„Ha pedig annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta a Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti a ti halandó testeteket is, az Ő bennetek lakozó Szent Szelleme által”* (Róma 8:11).

Nos sokan meg vannak keresztelve és kenve a szent Szellemmel, különösen az ún. pünkösdi mozgalmakból, figyelmen kívül hagyva, hogy mit hisznek, tanítanak és tesznek, még a sok hamis próféták és hamis krisztusok is (Mt.7:21-24). Ám az igazi hívőknél, akik kizárólagosan a Krisztus Jézusra lettek megalapozva, egybeilleszkedik a kenetessel való ígért az Isten pecsétjével. *„... mert valahány ígérete van Istennek, azokra Őbenne van az »igen«, és ezért általa következett be az »Ámen« is, az Isten dicsőségére általunk. Aki pedig minket veletek együtt, a Krisztusra szilárdan megalapozott és felkent, Isten a pecsétjével el is jegyzett minket, és a Szellem zálogát adta szívünkbe”* (2.Kor.1:20-22).

Pál apostol tanulmányozza és megvizsgálja ezt a fontos témát és átellenben állítja az Igehirdetést, az Igazság Beszédét a hamis tanítással (2.Tim.2:15-18). Ezután következik az igazi gyülekezet megjelölése: *„Ámde az Isten által vetett szilárd alapépítmény mindamellelt megáll, amelynek a pecsét felirata ez: »Ismeri az ÚR az Őveit«, és »tartózkodjon mindenki az igazságtalanságtól, aki az ÚR nevét vallja!«”* (19.v).

Az élő Isten gyülekezete nem lehet egy hazugsággal átitatott lakótelep, ezek az összes keresztyéni egyházak. Pál apostol azt írja: *„... Ha pedig késnék, ezekből légy tisztában azzal, hogyan kell forgolódnod az Isten házában, amely az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erős alapja.”* (1.Tim.3:15). Az összes hamis tanítás ellenére valamennyi egyházban, az alapépítmény, a fundamentum, a Jézus Krisztus gyüleke-

zetének az épülete fennáll és magán hordozza Isten pecsétjét. Igenis, az Úr ismeri az Öveit, és az Övei ismerik Őt. Amit mondott, még ma is érvényes: „*Én akarom építeni az Én gyülekezetemet (egyházamat) ...*”

A szellemi eső minden hústestre esik (Zsid.6:7-8) – mindazonáltal az elvetett mag az irányadó. „*Az Ő magja (utódja) szolgálni fogja Őt ...*” (Zsolt.22:31). Branham testvér azt mondta: „**A második területen részesülhettek a szentszellem ajándékában és működésbe is hozhatjátok a szellemi adományokat anélkül, hogy valaha újjászülletetek volna a ti lelketekben.**” „*Mindaz, aki az Istentől lett nemzve, az nem cselekszik bűnt, mert az Ő magja maradandóan megvan benne, és nem vétkezhet, mert az Istenből lett nemzve*” (1.Ján.3:9). Ezért kell a hangsúlyt az elpecsételésnél az Ige magjára tenni. *Az Ige magva az Isten Beszéde* (Lk.8:11). Az Isten Szellemével való elpecsételés, amely nem más mint az Igazság Szelleme (Jn.15:26), csak akkor következhet be, miután az Igazság Beszédét tudatosan befogadtuk, elhittük és lelepleződött előttünk. „*Őbenne pedig titeket is — miután hallottátok az Igazság Igéjét, üdvösségetek Evangéliumát, és hívőkkel lettetek — eljegyzett pecsétjével, a megígért Szent Szellemmel*” (Ef.1:13). Nem létezik az Isten Szellemével való elpecsételés, ha hamis mag lesz emberi értelmezések által elvetve és hamis tanítások lesznek elfogadva. Az igazi tanítványokban, csak az Ige isteni kinyilatkoztatása lesz elpecsételve. „*A kinyilatkoztatás zár alá akarom tenni, lepecsételni utasításaimat tanítványaim körében!*” (És.8:16). De hiszen egy olyan tanítás, amit nem igazol a Biblia, nem lehet biblikus. János apostol isteni felhatalmazással írja, hogy nem létezik olyan hazugság amelynek eredete az Igazságból lenne (1.Jn.2:21). A hazugság az Igazság elferdítése a sátán által már az Édenkert óta. Egyedül Isten igazságos, az Igazság pedig csakis az Ő Igéjében van, jóllehet az emberek valamennyien hazugok (Róma 3:4).

Ugyanabban a fejezetben a következőket írja János apostol a Jézus Krisztus megígért visszajövetelével kapcsolatosan: „*És éppen most, gyermekeim, maradjatok meg Őbenne, hogy amikor lelepleződik, örömteljes bizodalomunk lehessen iránta és meg ne szégyenítsen bennünket az Ő visszajövetelek azáltal, hogy vissza kell hátrálnunk előtte*” (1.Jn.2:28).

Kompromisszum nélkül nevének nevezi az apostol a dolgokat, mint akit az Úr maga bízott meg: „*Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem vizsgáljátok meg a szellemeket, hogy az Istentől vannak-e azok; mert sok hamis próféta vonult ki a világba ...,*” aztán beleérti mindazokat, akik hiszik az ő tanúvallomását: „*Ti az Istenből valóok vagytok gyermekeim, és legyőztétek őket, mert az, aki bennetek van nagyobb, mint az, aki a világban van ...*” Továbbá a kihirdetéssel kapcsolatosan azt írja: „*Mi azonban Istenből valóok vagyunk; aki ismeri Istent, az hallgat ránk, aki nem Istenből van, az nem hallgat ránk. Erről ismerhető fel előttünk, az Igazság Szelleme és a megtevésztés szelleme*” (1.Ján.4:1-6). Ez világos és egyértelmű, semmi művészeti önbrázolás; ez egy megbízott szolga Isteni kihívása. Ugyanez érvényes még ma is, ha egy isteni küldetés hangzott el: Akit Isten küld, az kizárólagosan csak azt tanít, amiről az Ige is tanúvallomást tesz, és mindazok akik az Ige magvából és a Szellem által újjászültek hallgatnak az Isten Szavára.

Így szól a mi Urunk: „*Aki Istenből van, hallgat arra, amit Isten mond; ti azért nem hallgatjátok, mert nem az Istenből valók vagytok*” (Ján.8:47). Így volt már annakidején, és így van ez mind a mai napig. Mindig is létezett két csoport: az egyik csoport elfogadta, a másik visszautasította.

Amint János is tanúvallomást tett, az igaznak bizonyult úgy a Pál apostol mint a Branham testvér szolgálataira is; és akik Istentől voltak, meghallgatták, elhitték, elfogadták ezt. Ez éppúgy vonatkozik énreám is és mindazokra a mi időnkben, akik a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak. Mindig is létezett mind a kettő: először is aki a helyszínre lép és a jó magot veti el, azután pedig nem késik az sem, aki a gonosz magot veti el (Máté 13:24-41). Létezik mind a kettő, az Ige és az önkényes magyarázat, az Igazság Szellemé éppúgy, mint a megtévesztés szelleme is, ami azonban soha nem fog bekövetkezni az az, hogy egy forrásból édes és keserű víz fakadjon és hogy egy galagonyabokor fűgét teremjen (Jak.3:11-12). Mindörökké érvényes: Amennyiben Isten elküld vagy megbíz valakit, egészen bizonyonnyal számít is azzal, hogy az Ő megbízottja csakis azt az Igét fogja hirdetni, ami örökké megmarad, amint Péter apostol is vallotta. Aki az Ige igazságát nem tartja tiszteletben, nem hagyja érvényesülni, az arra van elítélve, hogy a megtévesztés szellemének a befolyása alatt - az eredetitől eltérően - elhiggye az erőteljes tévelygés hazugságait (2.Thess.2:10-12).

Pál apostol azt írja az igazi hívőkhöz intézve: „*Mi pedig hálára vagyunk kötelezve az Istennek mindenkor tiérettetek, testvéreim, akiket szeret az ÚR, mert kezdettől fogva kiválasztott titeket az Isten az üdvösségre, a Szellem által kieszközölt megszentelődésért és az Igazságba vetett hit által*” (2.Thess.2:13). A menyasszony gyülekezetéhez tartozók igazi kiválasztása abban mutatkozik meg: hogy a Bárány vére által meg lettek váltva (Ef.1:7) és az Igazság Beszéde által meg lettek szenteltetve (Ján.17:17). Mert csak aki az Ige keretein belül találta, az lehet az Isten akarataiban. „*Legyen meg a TE akaratod!*” „... és ennek az Ő akaratának következtében megszentelt minket egyszer s mindenkorra, Jézus Krisztus testének a feláldozása által” (Zsid.10:10).

„Ismét eljövök és Magamhoz veszek titeket” (Ján.14:1-3)

Jézus Krisztus visszajövetele és mindaz, ami ezzel kapcsolatosan történik, számos Igeversekben a legszabatosabban lett leírva. Ez az apostolok és a Branham testvér főtémája is volt, amelyről már mi is többször is írtunk. Sajnos, az ezzel összefüggő különböző megjegyzéseket, amelyeket Branham testvér különösen „Az elragadtatás” című prédikációban tett, kiragadják az úgynevezett „utolsó idők prédikátorai” az összefüggésből és nem sorolják be oda, ahova a Bibliába odatalálna. Ezáltal az úgynevezett „utolsó üzenet hívei” között a zűrzavar egy netovábbja állt elő. A bibliaellenes tanításokból különböző városokban sokféle eltérő csoportok alakultak ki. Mindazonáltal minden olyan tanítás, ami nincs megalapozva a hozzátartozó Igeverssel, csak tévtanítás lehet. De hiszen Isten csakis az Ő Szavában található meg, és egyetlen egy emberi magyarázatban sem. Az emberi önmagyarázatokban rejtje el magát az ellenség, a csábító és félrevezető, aki álszentesen befolyást gyakorol a megtévesztés szelleme

által.

A próféta több mint százszor is utalt az ő prédikációiban arra, hogy a sátán, csak egy Szóval egészítette ki azt, amit Isten Ádámnak a Paradicsomban mondott. Így sikerült neki kételyt támasztani Évában azzal kapcsolatban, amit Isten mondott neki, belevonva őt a hitetlenség bűnébe, amelynek következménye a szellemi és a testi bűnbeesés volt. Pál apostol aggódását fejezte ki afölött, hogy a sátán ugyanígy jár el azokkal a hívőkkel is, akik nem veszik az Igét szó szerint (2.Kor.11). Mindazonáltal, a kiválasztottakat nem lehet elcsábítani, mivel eleve elrendeltettek (Róma 8:38-39). Mindaz, aki Jézus Krisztus menyasszony gyülekezetéhez tartozik, hisz Isten minden egyes Szavában, és pedig úgy, amint írva van, ahhoz egyáltalán semmit hozzá nem tesz, és abból egyáltalán semmit el nem vesz (Jel.22:16-21).

Pontosan így fog bekövetkezni

Hasonlatosan az 1.Thess.4:13-18. versnél is meg kell maradnunk a tényeknél, a szövegnek és a témának. Először is itt csakis a Krisztusban elaludtakról van szó: „*De nem szeretnénk bizonytalanságban hagyni benneteket testvéreink, az elhunytak felől, hogy ne kelljen szomorkodnotok mint a többieknek, akiknek nincs reménységük. Mert ha bizonyosan hiszünk, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is éppoly bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhívja Jézus által az Ővele való egyesítésre.”*

És hogy ezt mindenki komolyan vegye, azt írja az apostol továbbá: „*Azt pedig az ÚR Igéjének az alapján mondjuk nektek: hogy mi, akik élünk és megmaradunk az ÚR visszajöveteléig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. **Mert maga az ÚR fog alászállni a mennyből, mielőtt kibocsátásra kerül az Ő riadó hangja, mielőtt felhangzik a főangyal hangja és mielőtt megszólal az Isten harsonája, és feltámadnak először a Krisztusban elhunytak; azután mi, akik még élünk, és megmaradtunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az ÚR fogadására a levegőégbe, és így mindenkor az Úrral egyesítve leszünk.***” De hiszen az Ő visszajövetelénél nem jön le a mi URUNK a földre, hanem a levegőégben találkozunk vele és felvételünk a menyegzői vacsorára (Jel.19:7).

Figyelemre méltó az, hogy a Biblia csak egy főangyalról beszél, és ez pedig Mihály, aki egyúttal arkangyal és védangyalnak is van megnevezve (Dán.10:13-14 és 21).

A Dániel 12:1 –ben ez áll Izráellel kapcsolatban: „*Abban az időben megjelen Mihály, a nagy angyalvezér; aki megvédi a te népedet ...*”

A Júdás levele 9.versében ez áll: „*Ehhez képest még Mihály arkangyal sem mert káromló ítéletet kimondani, amikor az ördöggel vitatkozva küzdött a Mózes testéért, hanem azt mondta: »Utasítson téged rendre az ÚR!«*

A Jelenések 12 –ben ama nagy felvételési eseménnyel kapcsolatban Mihály arkangyal lesz megemlítve. Legelőször arról van szó, hogy a győzők mint a »férfiás Fiú« elragadtatnak Istenhez és az Ő trónjához: A Vőlegény magához veszi a dicsőségbe a győztes menyasszonyt, mellőzve valamennyi legyőzött hatalmasságot, amelyek

a mennyei világban uralkodnak (Ef.6:12). Nos a menybe való felmenés közben egy harc keletkezik: Mihály és az ő angyalai harcolnak a sárkánnyal. Ennélfogva Mihály arkangyal le fogja vetni a testvérek vádlóját az ő hozzátartozóival együtt. A győzők serege felvételük és a sátán levételük. „*És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit »ördögnek« és »Sátánnak« hívnak, az egész földkerekség megtévesztője, levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettek*” (Jel.12:9). Ekkor véget ér „a testvérek” ellen való vádolás, mert a kiválasztottak tökéletességre juttattak a Vér, az Ige és a Szellem által. „... mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket. Ezek legyőzték őt a Bárány vérével és bizonyágtételük Igéjével és nem kímélték életüket mindhalálig” (Jel.12:10-11).

Az a tanítás, ami szerint a Bárány 1963 –ban elhagyta volna a kegyelem trónját, amikor is Branham testvér a hét pecsétek megnyitására prédikált, „és az általa hirdett Ige-üzenetben leszállóban van”, egyszerűen nem igaz, ez egy tragikus félreértés. Tulajdonképpen a Bárány nem is volt a trónon, a Bárány a 24 vén és a trón között állt: „*És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény között egyrészt és másrészt a vének között, ott áll a Bárány, A ki úgy állt ott, mintha meg lett volna öletve ...*” (Jel.5:6). De hiszen a trónon az örökkön örökké Élő ült és a Bárány odament és átvette a Könyvet az Ő jobbkezeiből (7.v). Így látta János kétezer évvel ezelőtt a Pátmosz szigetén. Az Új Szövetség vére a kegyelem trónján marad a tökéletességre jutás pillanatáig, a Szövetség ládája (a Frigyláda) pedig a szentek szentjében (2.Móz.25:17-22; 3.Móz.16). Ott feláldozta a Megváltó az Ő vérért Főpapként és az Új Szövetség Közbenjárójaként (Zsid.9:5-15); és ez ott marad mindaddig, amíg Isten egész Üdvhatározata be nem teljesedik az összes megváltottakkal együtt. Sőt még az elragadtatás után a nagy nyomorúság ideje alatt is léteznek hívők, akik megmossák ruháikat a Bárány vérében (Jel.7:9-17).

Boldog az, aki hisz, amint az Irás mondja!

Hol van még helye egy félreértésnek, az 1.Thess.4 –el kapcsolatosan, egy ön-magyarozatnak? Számunkra egyértelműen meg lesz mondva, hogy maga az ÚR fog lejönni, a főangyal szava kíséretében és Isten trombitájának a kíséretében és, hogy kiadja a parancsot, amely a halottak riasztójaként fog elhangozni. Már az Ő meny-nybemenetelekor bejelentette a két angyal: „*Ez a Jézus, aki felemeltetett közületek a mennybe, ugyanazon a módon fog visszajönni, amint láttátok Őt felmenni a mennybe!*” (Ap.Csel.1:11), és a Zsolt.47:6 –ban az áll: „*Felszállott Isten örvendező ujjongás közepette, az ÚR kürtzengés kíséretében.*” Pontosan ugyanezen a módon fog visszajönni is az ÚR.

Az Ő dicsőséges visszajövetelénél az ÚR követelő parancs-Szaváról van szó, a Ki legyőzte a halált, igenis diadalmaskodott rajta, aki a Lázár feltámasztásakor azt mondhatta magáról: „*Én, vagyok a feltámadás és az élet ...*” és Jánoshoz intézve a Pátmosz szigetén azt mondta: „*Ne félj, Én vagyok az első és az utolsó, és az élő; halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai*” (Jel.1:17-

18). Jézus Krisztus visszajövelekor, feltámadnak először a Krisztusban elaludtak, és azok, akik Őbenne találtak és életben vannak át lesznek változtatva, hogy együtt a felhőkön az ÚR elé legyenek ragadtatva a levegőégbe. Ámen! Ez pedig az ÍGY SZÓL AZ ÚR!

Ekkor beteljesednek a következő Igeversek:

„Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövele is” (Mt.24:27).

„Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvételik, a másik ott hagyatik” (Mt.24:40).

„Mert ahogyan a villám cikázik, és az ég aljától az ég aljáig egyszerre villan fel és fénylik, úgy jön el az Emberfia is az Ő napján” (Lk.17:24).

„Mondom nektek: azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik felvételik, a másik pedig ott hagyatik” (Lk.17:34).

„**Ha pedig annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, a Ki feltámasztotta a Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti a ti halandó testeteket is, az Ő bennetek lakó Szelleme által**” (Róma 8:11).

„...Tudjuk azonban, hogy amikor ez a lelepleződés bekövetkezik, ugyanolyanok leszünk mint Ő; és olyanok fogjuk Őt látni amilyen valójában” (1.Jn.3:2).

Ó, minő nap lesz az!

Krisztus visszajövele, amelyre az összes hívő az Ő mennybemenetele óta vár, minden idők legnagyobb üdvtörténeti eseménye lesz, mivel „azután így mindenkor az Úrral egyesítve leszünk” (1.Thess.4:17). Énók elragadtatott — ez tény és valóság volt — „és nem találtatott meg többé a földön” (Zsid.11:5). Bárki legyen az, aki Krisztus visszajövetelét szellemesíti vagy azt hiszi, hogy az elragadtatás egy kinyilatkoztatás, amelybe szellem által át lesz ültetve, de amely a valóságban nem történik meg, az nemcsak egy ostoba képtelenségnek esett áldozatul: hanem ezen hazug-prédikátorokhoz a következő Ige intéződik: „Mert sok hitető van úton az egész világon, akik nem vallják, hogy Jézus Krisztus hústestben jön el: ebben mutatkozik meg a tévtanító, a hitető és az antikrisztus” (2.Ján.7).

A bölcs szüzekre, akik nem hagyják magukat elvakítani, az érvényes, amit Péter apostol mondott: „Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztusunk hatalmát és visszajövetelét, hanem úgy, mint akik szemtanúi voltunk az Ő isteni fenségének” (2.Pt.1:16).

William Branham azt a megbízatást kapta, hogy továbbítsa a gyülekezetnek Isten utolsó Ige-üzenetét és előkészítését. Ezért hangsúlyozta értelemszerűen a Máté 25 –ik fejezetét: „**Most van az ideje a lámpásokat megtisztítani és a lámpatartályokat olajjal megtölteni!**” Harminchatszor utalt a korai- és késői esőre. Sőt 1961 január 21. teljes bizonyossággal megismételte imádságban, úgy mint Péter apostol is a pünkösd napján, a Jóel próféta 3 –ik fejezetében adott ígéretet: »„**Kitöltöm az Én Szellememet minden hústestre!**” Így szól az ígéret, amit Te magad mondtál ki emez utolsó napokra, hogy a

korai- és a késői eső egyidőben fog lejönni.« Jakab apostol ezt már kétezer évvel ezelőtt írásban adta: „Legyetek tehát rendületlenek és határozottak a kintartásban, testvéreim, az Úr visszajöveteléig. Fontoljátok meg: a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türtőzteti magát miatta, amíg korai és késői esőt kap” (Jak.5:7). Azután következik a Jób példaesete, akinek Isten mindent visszaszolgált egy kettős mértékben (Jób 42). Pontosan így lesz ez a gyülekezettel is, amikor a Szellem kenete nyilvánvalóvá lesz.

„*Tartsátok nyitva szemeiteket, legyetek ébren! Mert nem tudjátok, mikor jön el az időpont*” (Mk.13:33).

Branham testvér némely nehezen érthető dolgokat is mondott „Az elragadtatás” című prédikációjában. Mindazonáltal csak aki fonák az ő szívében (a fonák gondolkodás együtt jár az önfejlőséggel), fogja a mondottakat tévesen megérteni, éppúgy, amint a Pál apostol által kimondottakkal is már bekövetkezett, ahogy Péter apostol megemlíti (2.Pét.3:16-17). Mindenekelőtt nem lehet megállni egy megjegyzés olvasásánál vagy hallgatásánál, hanem tovább kell olvasni, hallgatni, amíg ama bizonyos megjegyzés, amely nehezen érthető, egyértelműen (verőfényesen) ki lesz világítva. Mindazok, akik visszahelyeznek mindent az Írásba, amit a küldött (üzenet-átadó) mondott, azoknak megvan az Ige kétségtelen abszolútuma, amely mindörökké fennáll; azok figyelembe veszik az összes Igeverset, amelyek a témát kezelik és tiszteletbe tartják azt is, ami az 1.Kor.15:51 –től írva áll, egész a végig: „Íme, egy titkot mondom nektek: nem fogunk mindnyájan elhunyni, de bizonyára mindnyájan át leszünk alakítva. Hirtelen (egyszeriben), egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és azonnal feltámadnak a halottak a romolhatatlanságba, mi pedig elváltozunk...” Ekkor ez a halandó test felöltözi a hallhatatlanságot, ekkor elnyeletik a halál a megfeszített és feltámadott Megváltó győzelmében. „*Amikor pedig ez a mulandó test felöltözte a romolhatatlanságot és ez a halandó test halhatatlanságba öltözött, akkor beteljesedik az Ige, ami meg van írva: »Elnyeletett a halál a győzelemben«*” (54.v).

Amikor az Emberfia leleplezi magát és amikor Ő eljön

Több mint százszor megemlítette Branham testvér a Luk.17:30 –ban írottakat: „*Ugyanígy lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia leleplezi magát.*” Ennélfogva figyelembe kell vegyük a két kifejezést: „amikor Ő leleplezi magát” és „amikor Ő eljön”. A mi időnkben pontosan ugyanígy leplezte le magát az Emberfia, mint az Ő földön járta idején. Ő leereszkedett mint a Mózes idejében a tűzoszlopban; ezt az élményt több mint ezer összejövetelen átélte Branham testvér. Mindazonáltal ez nem az Ő visszajövetele volt, hanem az Ő természetfeletti megjelenése igazolásként az összejöveteleken. 1962 július 28 –án azt mondta Branham testvér: „**Kérlek jegyezzétek meg magatoknak ezt a két kifejezést, még mielőtt elhagylak benneteket. Krisztus megmutatkozása és Krisztus eljövetele két különböző dolog. Most megmutatkozik Krisztus az Ő erejének a teljességében. Az Ő eljövetele azonban azután fog bekövetkezni.**”

Az idő Ige-üzenete megelőzi korunkban Krisztus visszajövetelét. 2013 június 11

–én volt 80 éve annak, amióta elhangzott az ÍGY SZÓL AZ ÚR: „Amint elküldetett Keresztelő János Jézus Krisztus első eljövételét megelőzően, akként leszel te is kiküldve egy üzenettel, amely megelőzi Krisztus második eljövételét.” 1960 február 10 –én a következőket mondta Branham testvér: „Nem, hogy én lennék az előhírnök, hanem az üzenet lesz az előhírnök.” 1963 január 15 –én a következőket mondta: „Most azonban eljön az idő, amikor valaminek be kell következnie. Az üzenet átmegy egy más nemzetséghez, egy más néphez. Az amerikai gyülekezet kihívottnak tekinthető.” Miután Branham testvér 1958 június 12. Texasban a következőket mondta: „Frank testvér, te vissza fogsz térni ezzel az üzenettel Németországba!” megemlítette kb. egy órával később a prédikáció elején: „Épp az előbb ölelt meg egy testvér Németországból...” 1963 január 18 –án kiegészítette: „Talán elérkezett az én hazamenetelem ideje. Egészen úgy néz ki. Amennyiben így áll a dolog, valaki fellép utánam és tovább fogja hordozni ezt az üzenetet. Ő egy különös személyiség lesz. De ő elő fog állni és tovább fogja hordozni az üzenetet” Ugyanez a Branham testvér intézte hozzám 1962 december 3-án e szavakat: „Várj az eledel kiosztásával, amíg megkapod a hátralévő maradékot is. Frank testvér, téged hívott el az ÚR, az Ő Igéjének a hirdetésére ...” Miután Isten hazahívta az Ő üzenetének hordozóját, továbbbítottam az üzenetet az én megbízatásom alapján a föld végső határáig.

Minden megismétlődik, hiszen az Isten ajándékai és elhívása visszavonhatatlanok (Róma 11:29)

Isten az Ótestamentumban az Ő szolgálói és prófétái által szólt és munkálkodott. Az Újtestamentumban pedig az Ő szent apostolainak és prófétáinak nyilatkoztatta ki az Ő tanácshatározatát (Ef.3:5). Prófétaaként látomásokban látták azt, amit Isten elhatározott megtenni; szolgálókként pedig elvégezték azt, amit parancsban adott nekik. Megmarad annál, ami írva áll: „Nem, az én URAM az ÚR semmit sem tesz addig, amíg tanácshatározatát ki nem jelentette az ő szolgálóinak, a prófétáknak.” (Ám.3:7).

Pál apostol, mindjárt az Újtestamentum első levelében, bemutatkozik mint szolga és apostol: „Én Pál, Krisztus Jézusnak egy szolgálója, elhivatottság által el lettem küldönítve apostolnak, hogy hirdessem Isten üdvüzenetét, amelyet prófétái által a Szent Írásokban eleve megígért” (Róma 1:1-12).

Jakab apostol pedig a következőképpen mutatkozik be: „Én Jakab, Istennek és az ÚR Jézus Krisztusnak egy szolgálója, üdvözlétemet küldöm a szórványban élő tizenkét törzsnek” (Jak.1:1).

Péter apostol is bemutatkozik a maga részéről: „Én, Simon Péter, Jézus Krisztusnak egy szolgálója és apostola, üdvözlétemet küldöm mindazoknak, akik velünk együtt ugyanabban a drága hitben részesültek Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus igazsága által” (2.Pt.1:1).

János apostolnak pedig mint szolgának része lett a Jelenések kinyilatkoztatásában, hogy általa minden további szolga, ugyanabban a kinyilatkoztatásban részesüljön: „Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten adott neki, hogy közölje szolgálóival

mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie; és amelyet angyalával elküldve, jelek által kijelentett szolgájának, Jánosnak.” (Jel.1:1).

És a Jelenések utolsó fejezetében még egyszer igazolva van: „Ekkor ezt mondta nekem: »Ezek az Igék megbízhatóak és igazak, mert az ÚR, a próféták szellemének az Istene, elküldte angyalát, hogy közölje szolgálóival mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie.« »És íme: hamar eljövök! Boldog az, aki megtartja e könyv prófétai Ígétit!«” (Jel.22:6-7).

Amikor a szolgálatról van szó, akkor maga a mi URUNK és Megváltónk is szolgáló formát kellett öltösn: „Íme, ez az ÉN Szolgám, akihez ragaszkodom, az ÉN Választottam, a Kiben gyönyörködik a szívem: Szellememmel ajándékoztam meg Őt, hogy terjessze a jogszabályt a pogányok elé. Ő nem fog kiáltani, sem lármázni és nem hallatja szavát az utcán” (És.42:1-2).

A Máté 12:18-21 –ben megtaláljuk a beteljesedését: „»Íme, az ÉN Szolgám, akit ÉN kiválasztottam, Szerelmesem, akiben gyönyörködik a szívem! ... egy megrepedt nádszálat nem fog összetörni, és egy füstölgő lámpabelet nem fog kioltani, amíg győzelemre nem viszi az igaz ítéletet ...«” Diadalmasan! Ámen.

„Lelki gyötrelmeinek következtében gyümölcsöt lát és megelégedett lesz; végzései által; Igazságos révén, az ÉN Szolgám sokakat hozzásegít az igazságossághoz azáltal, hogy magára veszi terhes kötelezettségeiket” (És.53:11).

Az ÚR Szolga lett, hogy eleget tegyen az ő nagy visszaváltási megbízásában. „Lealacsonyított magát, és engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszt haláláig” (Filippi 2:8).

Péter apostol volt az ő megbízásánál fogva és szolga az isteni feladat megvalósításában.

Ugyanez érvényes János és Jakab apostolra is: az ő megbízásuk és küldetésüknél fogva apostolok voltak, az ő szolgáló feladataik teljesítésénél pedig Krisztus szolgálói. De hiszen az ÚR maga mondta: „Vegyétek fontolóra, íme, elküldelek titeket ...” (Mt.10:16). „... Ahogyan Engem elküldött az Atya, ÉN is akként küldelek el titeket” (Jn.20:21). Az Ő gyülekezetének felépítésére apostolokat, prófétákat, tanítókat, evangélistákat és pásztorokat állított be.

Az apostoloknak és a prófétáknak egy közvetlen, személyes megbízásban lett részük, amely nélkül nincs küldetés.

Pál apostol a következőkről értesített: „Ekkor történt pedig, hogy útközben, amint déltájban közeledtem Damaszkusz felé, hirtelen vakító fényesség sugárzott le rám...” (Ap.Csel.22:6). Egy megbízással együtt jár egy isteni meghatározás is: „Ő pedig tovább beszélt ezt mondván: »Atyáink Istene választott ki téged arra, hogy felismerd az Ő akaratát, hogy meglásd az Igazat és elhivatást hallj az Ő ajkáról« ... »Készülj fel az útra, mert messze el akarlak küldeni téged, a pogányok közzé«” (Ap.Csel.22:14és21).

Istennek minden egyes szolgálója százszázalékosan tudatában volt az ő tennivalójának. Keresztelő János tanúvallomást tehetett: „... és én magam nem ismertem Őt, de az a Ki elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, Ő mondta nekem: »Akire látod a Szellemet leszállani – A Ki fölött látod a Szellemet lebegni és rajta megnyugodni, Ő az, a Ki Szent Szellemmel keresztel majd«” (Jn.1:33).

Branham testvér egész pontosan vissza tudta adni azokat a szavakat, amelyek 1933 június 11 lettek hozzántézve, és azt is, amit a mennyei küldött intézett hozzá 1946 május 7. a következő szavakkal: „**Ne félj, én az Isten jelenlétéből lettem elküldve hozzád ...**” De mi hasznunk lenne ma Isten gyülekezeteként mindezekből, ha csak arról lenne tudomásunk, amit az ÚR a múltban végzett, hogy melyik megbízásával milyen kiküldetéseket kötött össze egész Branham testvérig, ha nem lenne osztályrészünk abban, amit Ő jelenidőben végez.

Ezzel a nagy felelősség kapcsolódik

Istennek egy embere sem tesz saját magáról bizonyosságot, hanem arról, amit az ÚR tesz és mond. Engem is ismételten mint „Én szolgálám” szólított meg az ÚR— éspedig legelőször 1962 április 2.: „Én szolgálám, szolgálati időd ebben a városban nemsokára lejárt. ÉN más városokba küldelek ki, az ÉN Szavamat hirdetni ...” Ez úgy igaz, mint ahogy Isten él, és ezt Isten közvetlen megbízásából és akaratából tettem az elmúlt 50 évben. De hiszen mindenki előtt ismert dolog, hogy az ÚR még a következőket is mondta: „Én szolgálám, gondoskodjatok arról, hogy legyen bőségesen élelmiszerek és táplálékok, mert egy nagy éhínség fog következni ... te pedig akkor állj ki a nép közé és osszad ki a táplálékot közöttük stb.”

„Én szolgálám, a Máté 24:45-47 alapján elrendeltelek a táplálék szétosztására...” De hiszen a mi URUNK Szavai be kellett most teljesüljenek, az ÚR maga mondta ki a „szolga” megnevezést: „*Ki bizonyul tehát ennél fogva hű és okos alkalmazottnak, akit URA azért határozott meg az Ő szolgálai fölé, hogy a megfelelő időben kiadja nekik az eledelt.*” Ő tudta, mikor kell ennek az Igeversnek beteljesülnie.

Itt egy okos szolgáról van szó, akit az ÚR nevezett ki; de hiszen így áll az Ígében, így mondta ki maga az ÚR. Most van itt az idő, az összes szolgáknak a lelki eledel feltáplálására, hogy nekik is osztályrészük legyen a kiosztásban. Ez az Isten Üdvrendjéhez tartozik, amelynek valamennyien alárendeljük magunkat.

Branham testvér az ÚR utasítására, tárolta el a táplálékot. Az nem volt véletlen, amiről 1962 április 1. beszámolt, hogy az ÚR parancsba adta neki, a Svájci missziói útról lemondani és ahelyett a táplálékot eltárolni. Nem a véletlenségnek köszönhető az sem, hogy az ÚR parancsba adta nekem 1962 április 2. a táplálékot beraktározni. Nem volt véletlen, hogy 1962 december 3. a próféta a következőket mondta két tanúbizonyosság előtt: „**Frank testvér, a táplálék amit el kell raktároznod, az Istennek az ezidőre szóló Ige-üzenete. A táplálék a prédikációkban van, amelyek hangszalagokra lettek erősítve, mindazonáltal várj annak kiosztásával, amíg megkapod a táplálék hátralévő részét is.**” És éppúgy az sem véletlenség, hogy Isten bejelentette az Ámos 8:11 –ben a szellemi éhséget, az Ő Szavainak hallgatása után. Isten a mi időnkben sem tett semmit anélkül, hogy ki ne jelentette volna az Ő tanácshatározatát az Ő szolgájának a prófétának és az Ő szolgálainak, az apostoloknak (Ámos 3:7; Efész.3:5).

Az sem véletlen, hogy a Máté 24 –ben az ÚR először az eljövendő eseményekről értesített és közvetlenül azután a gyülekezet legfontosabb Igeszakaszára utalt (45-47 –

es Igeversek). Ezeket a Szavakat nyomatékosan kihangsúlyozta az ÚR. Igen és ezután következik a 25. fejezet 1-12 versei. Ez eme korszakkal kapcsolatos két legfontosabb Igeszakasz. Most léteznek a kiválasztottak között balgák és okosak (jól tájékozottak). Az okosak figyelembe veszik és tiszteletbe tartják az Istentől ezidőre elrendelt szolgálatot, magukhoz veszik a tiszta szellemi táplálékot, beteljesednek Szent Szellemmel és el lesznek pecsételve.

Utalhatnak még további élményekre is, amelyekben az ÚR parancsoló hangon „Én szolgálom”-ként szólított meg és közvetlen utasításokat adott. Amikor mindezeket felidézem magamnak, újra tudatosul bennem a nagy felelősség, amely ehhez a közvetlen küldetéshez kapcsolódik. Én is csak egy ember vagyok, aki az Isten kegyelmére van ráutalva. Mindazonáltal ami a szolgálatot illeti, mindent az ÚR parancsa szerint végeztem: Isten Igéjét személyesen több mint 150 országban hirdettem; az Ige-üzenetet televízió és rádió csatornák segítségével az egész nagy világon terjesztettem; a Branham testvér prédikációit lefordítottam és így kiosztottam a szellemi táplálékot. Noha általánosan ismert, hogy a Branham testvér hazamenetele után az egész világra kiterjesztettem az Ige-üzenetet, hadd legyen még egyszer megemlítve mindazoknak, akik újonnan csatlakoztak a gyülekezethez. Aki az Igazság szellemével rendelkezik, az el fogja hinni, akiben pedig a megtévesztés szelleme van, az nem tudja elhinni. Egy az Isten Üdvhatározatával kapcsolatos közvetlen megbízatást, csak azok tudnak elfogadni és elhinni, akik valójában az Isten országához és a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak.

Hogy egy közvetlen megbízatás és küldetés a legnagyobb felelősséggel jár, amely az Isten gyülekezetében létezik, mindnyájunk előtt világos; az is hogy az apostol olyan testvérektől figyelmeztet, akik hamis tanításokkal szakadásokat és botránkozásokat okoznak (Róma 16:17). A 2.Kor.11 –ben is, ahol azt tartotta szem előtt, hogy egy tiszta szüzet vezessen Krisztus elé, panaszkodik a hamis testvérekről, hazug apostoloknak nevezi őket, tisztességtelen munkásoknak, akik csak egy álarcot viselnek. A 13.fejezetben ismételten figyelmezteti a hívőket: „*Tegyétek lehetővé a ti helyreállítástokat!*”

A Galatabeli gyülekezethez teljes komolysággal azt írja: „*Átkozott legyen az, aki egy más (jellegű) Evangéliumot hirdet!*”

Az Efézus 4 –ben utalással van a sokféle tanítások szeleire és az emberek személyvesztésének nevezi őket. Igenis, a 2.Tim.2:16-22 –ben olyan üres és értéktelen szószátyárkodásról ír, ami az Istentől való eltávolodáshoz vezet, névén nevezve Hümenaioszt és Filetoszt, akiknek a tanítása, miszerint a feltámadás már bekövetkezett, mint egy rákos fekély hatott ki. Most nem így van-e ez az összes hamis tanítással? Az igazi tanítás mind a mai napig nem okozott szakadást, ellenkezőleg; valamennyi Istentől elrendelt szolgálat, a gyülekezet felépítésére szolgál (Efézus 4).

Pál apostol felelősséget vállalt, neki volt egy hivatása, egy küldetése, egy közvetlen feladati rendeltetése. Az ő számára Isten gyülekezte az Igazság szilárd alapja és oszlopa volt (1.Tim.3:15). Az ő Igehirdetésének célját az 1.Kor.9:1-3 –ban foglalta össze: „*Nem vagyok én szabad? Nem vagyok én apostol? Nem láttam-e URUNKAT Jézust? Vajon nem az én munkám eredménye vagytok-e az ÚRBAN? Ha másoknak nem*

volnék is apostola, nektek bizonyára az vagyok; mert az én apostolóságom pecsétje ti vagytok az ÚRBAN. Ez az én igazolásom azokkal szemben, akik bíraskodnak fölöttem.”

„... Így alakul az Én Igémmel is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem csak azután, miután véghezviszi azt, amit akarok, miután eléri célját, amiért küldtem.” (Ézs.55:11).

Mi az, ami most teljesedésben van?

Most hangzik el az ébresztői kiáltás az összes élőkhöz: „*Íme, jön a Vőlegény, készítsétek el magatokat a Vele való találkozásra!*” Most hangoztatik az üzenet: „*Ti ÉN népem, különítsétek el magatokat tőlük! Jertek ki közülük ...*”, „... hogy ne legyetek részesek bűneiben ...” (Jel.18:4) „*Evégett: »Ti ÉN népem, menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük«*, parancsolja az Úr, »*tisztátalant ne érintsetek, és így magamhoz fogadlak titeket«* és »*ÉN Atyátokká leszek nektek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek«*, így szól az ÚR, a Mindenható” (2.Kor.6:17-18). Isten népe átéli most az isteni üzenetet az összes ezzel kapcsolatos ígérek valamennyi beteljesedéseivel; a kihívást (az összegyűjtést), elkülönülést és előkészítést egészen a tökéletes visszaszolgáltatásig, amely Krisztus második visszajövele előtt élő és valóság kell legyen. „... *Ráépülve az apostolok és próféták alapjára, amelynél fogva Krisztus Jézus maga a sarokkö*” (Ef.2:20).

De hiszen írva áll: „*Őt azonban, kétségtelenül az égnek kell befogadnia addig, amíg az isteni teljes üdvrend helyreállításának az ideje be nem következik, amelyekről az Isten öröktől fogva szólt szent prófétái szája által*” (Ap.Csel.3:21). Ebben az összefüggésben tartozik az Illéssel kapcsolatos ígéret is a Malakiás 3:23 –ból (Mal.4:5), amelyet a mi URUNK a Máté 17:11 –ben igazolt: „*Illés valóban eljön először és helyreállít mindent újra.*” És hogy minden, két vagy három tanúbizonyoságon legyen megalapozva, olvassuk el amit a mi URUNK a Márk 9:12 –ben mondott: „*Igenis, Illés valóban eljön előbb, és újra helyreállít mindent.*” Ezek az Igeversek ma teljesedtek be szemelink előtt és füleink hallatára és minden bibliai téma, mint pl. az Istenség, bemerítkezés, úrvacsora és minden további tanszerűen helyre lett állítva az eredeti állapotba.

Keresztelő János tudatos volt az ő küldetéséről, mindazonáltal az ő szolgálata csak a négy Evangéliumokban lett kiterjedően és átfogóan ismertetve. Pontosan így volt tudatos Branham testvér is az ő szolgálatáról és az Igeversekről, amelyek erre vonatkoztak. Mindazonáltal csak most visszatekintően lehet a teljes terjedelmében üdvörténetileg besorolni. Hasonlatosan a négy Evangéliumot is, csak a Krisztus mennybemenetele után lehetett leírni. Az Apostolok Cselekedeteit csak a Szent Szellem kitöltése után lehetett lerögzíteni; a különböző gyülekezethez intézett leveleket, csak a keletkezésük után. Így a Branham testvér szolgálatának bevégződése után értettük meg az ő küldetésének teljes horderejét. Csak azután tudtunk mindent, amit mondott, bibliailag besorolni.

Hányszor mondotta Branham testvér, hogy az üzenet abban áll: „**Vissza az Igéhez! Vissza a kezdethez! Vissza az Apostolok tanításához, sőt vissza a pünkösdi élményéhez!**”

Ezt pedig átélhetik most mindazok, akik valóban az Írások szerint hisznek. Úgy amint már gyakran megemlítettük, a Jézus Krisztus igazi gyülekezetében az utolsó Igehirdetés éppolyan kell legyen mint az első volt. Az utolsó bemelegítés olyan kell legyen mint az első. *„Egy ÚR, egy hit, egy bemelegítés ...”*

Az utolsó úrvacsora éppolyan kell legyen mint az első volt, egy kenyérral és egy pohárral — nem pedig száz kicsi poharakkal tálcákon felszolgálva, mint ahogy ez sok helyen szokásos. Az Isten gyülekezetében az úrvacsoraosztásra is a mi URUNK (Mt. 26:26-29) és az első gyülekezet bibliai mintaképe érvényes (Ap.Csel.2:42). Pál apostol a következőket írja ehhez: *„Az áldás pohara, amelyet megáldunk: avagy nem a Krisztus vérével való közösségünk-é? A kenyér, amelyet megtörünk, avagynem a Krisztus testével való közösségünk-é?”* (1.Kor.10:16). Sőt minden helybeli összejövetel éppolyan kell legyen a végidőben, mint a kezdetben volt; felfegyverkezve a magasságból jövő erővel, egy szív és egy lélek, az összes szolgálatokat, szellemi gyümölcsöket és szellemi adományokat egybeértve (1.Kor.12 –től 14 –ig; Ef.4). Ez hozzátartozik a visszaszolgáltatót Ige-üzenet megvalósult valóságához. Amen.

Értékes összegezések

Az Ézsaiás 40:4 –ben a Keresztelő János szolgálata van leírva: *„Hallgass oda! Egy hívó hang hallatszik a pusztában: »Törjétek egy utat az ÚRNAK, egyengessetek egy ösvényt a mi Istenünknek»*” Ez egyelőre egy ígélet volt. Ide tartozik a következő Igevers is: *„Vegyétek jól tudomásul: Íme elküldöm követemet, hogy egyengesse előttem az utat ...”* (Mal.3:1a). Amikor elérkezett a beteljesedés ideje, az ígélet látható, hallható és átélt valósággá vált: *„Fellépett egy ember, akit az Isten küldött, akinek a neve János volt; Ez tanúként jelent meg, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról, hogy mindenki hitre jusson általa”* (Ján.1:6-7).

Az ő szolgálatának a csúcspontján, Jeruzsálemből meghatalmazottak lettek küldve, hogy kérdéssel szembesítsék az ő kiléte felől. Ő pedig nyilatkozatot adott: *„Én nem vagyok a Krisztus.”* Tovább kérdezték őt: *»Hát akkor kicsoda vagy? Illés vagy te?»* Ő pedig kijelentette: *»Nem az vagyok«,* mivel a Malakiás 3:23 szerint Illésnek az ÚR nagy és rettenetes napja előtt kell fellépnie. A küldöttek tovább faggatták: *„Avagy »A Próféta« vagy-e? Ő pedig így felelt: „Nem”.* A kérdés nem az volt, hogy „egy próféta vagy-e”, hanem egész célszerűen az 5.Móz.18:15-19 –ben adott ígéletre vonatkozva: *„A Próféta vagy te?”* (Jn.1:19-27).

A Messiásra, mint Próféta hivatkozva így hangzott az ígélet: *„»Egy Próféta támasztok nekik atyjukfiai közül, olyant, mint te. Az Én Igéimet adom a szájába, ő pedig ismertet velük mindent, amit Én parancsolok neki. És ha valaki aztán nem hallgat Igémre, amelyeket az Én nevemben ismertet, azt Én magam fogom felelősségre vonni«*” (5.Móz.18:18-19).

Határozottan hogy Keresztelő János egy próféta volt, mindazonáltal nem **az a Próféta**. Ő több volt az Ótestamentumi prófétáknál, akik valamennyien utalással voltak a Megváltó eljövételére, mert abban a kiváltságban lett része, hogy bemutathatta

Őt. Mindazonáltal ő sem volt több egy embernél, és a legkisebb az Isten országában nagyobb volt önánál (Mt.11:9-11). Az ő páratlan szolgálata által meg lett építve a híd az Ótestamentum és az Újtestamentum között; evégett áll írva: „*A törvény és a próféták Jánosig tartottak; ettől kezdve hirdettetik az Isten országa az üdvösségre vezető Ige-üzenet által, és mindenki erőnek erejével betolakodik*” (Lk.16:16). A Szent Szellem kitöltetése által hatalommal tört magának ösvényt az Isten országa. létrejött az újtestamentumi gyülekezet megalapítása és máris bahatoltak az elsők.

Az ÚR Jézusról mint Messiásról az áll írva: „*Mármost a sokaságból azok, akik hallották ezeket az Igéket, ezt mondták: »Valóban ez A Próféta!« Mások így szóltak: »Ő a Krisztus« ...*” (Jn.7:40-41).

A Messiás Emberfiaként nem csak egy próféta volt a többiek között, Ő maga volt »**A Próféta**«. Ő maga volt »A Próféta«, a megígért Megváltó — Jézus Krisztus, a mi URUNK. Péter apostol tudatában volt annak, hogy az Ótestamentumi ígélet Őreá vonatkozik: „*De hiszen maga Mózes mondta: »Egy Prófétát támaszt nektek testvéreitek közül az Úr, a mi Istenünk, olyat mint én: Őt hallgassátok mindenben, amit csak mondani fog nektek«*” (Ap.Csel.3:22).

István is hivatkozott erre: „*Ez az a Mózes, aki azt mondta Izráel fiainak: »Egy Prófétát támaszt nektek az Isten testvéreitek közül, hozzám hasonlót«*” (Ap.Csel.7:37).

Aztán az 5.Mózes 18 –ban „**A Prófétával**” ellentétben *egy olyan prófétáról* is szó van, akit vagy Isten fog elküldeni (20-22). Ahhoz, hogy szemléltetni tudjuk az ellentétet „**A Prófétával**”, szembesítve van egy próféta esendősége **az Isten-Próféta tévedhetetlenségével** (csalhatatlanságával): „*Ha pedig egy próféta elbizakodottan olyan ígét mond az Én nevemben, amelyet nem parancsoltam neki, vagy ha más istenek nevében szól, egy ilyen próféta haljon meg! De ha azt gondolnád magadban »Miről ismerjük meg, hogy nem az Úr bízott reá egy ígét?« így tudd meg: Ha egy próféta az Úr nevében mond egy ígét, de az nem következik és nem teljesedik be (nem történik meg), azt az ígét nem az Úr mondotta, hanem a próféta mondta elbizakodottságában; semmiképpen sem kel félned tőle” (5.Móz.18:20-22).*

Egy igazi próféta igaz marad, még akkor is, ha ember léteire mond valamit, amire nem volt közvetlen megbízatása Istentől. De hiszen egyértelműen ismertette van velünk, mikor szolt az Úr a próféta által és mikor mond a próféta valamit magától. „*Ha egy próféta az Úr nevében mond egy ígét, de az nem következik és nem teljesedik be, azt az ígét nem az Úr mondotta*” Ezt az Igét is el kell így fogadnunk és érvényesítenünk úgy, amint írva áll.

Branham testvér azt mondta 1963 január 18 –án: „**Én magam csak egy halandó ember vagyok, hibákat csinálók. Ő maga hallhatatlan, csalhatatlan és képtelen a bűnre! Neki be kell tartania az Ő Szavát; én nem kell teljesítenem az én szavaimat.**” Úgy mint Keresztelő János, Branham testvér is egy megígért próféta volt, mindazonáltal mégis csak egy ember, aki szívesen horgászott és különösen sok időt vett magának a vadászatra. Evégett az üzenet, amelyet Isten népének kellett továbbítania, nem abból áll, amit emberként mondott, hanem abból, amit Isten mondott általa.

A bibliai próféciaik kétszeres beteljesedése

Vegyük szemügyre a kétszeres ígéretet a Mal.3:23-24 –ből (némely fordításban a Mal.4:5-6): „*Számitsatok határozottan azzal: Én elküldöm hozzátok Illés prófétát, mielőtt eljön az ÚRnak nagy és félelmetes napja; az pedig, az atyák szívét a gyermekek szívéhez téríti, a gyermekek szívét pedig az atyákhoz ...*” A Keresztelő János szolgálataiban beteljesedett: „... és ő az atyák szívét a gyermekek szívéhez fogja fordítani”; így közölte Zakariás apjának az angyal: „*Izráel fiai közül sokakat visszavezet az ÚRHOZ, az ő Istenükhöz; és ő az, aki az ÚR előtt jár az Illés szellemével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez fordítsa újra, és az engedetleneket az igazak lelkületére térítse, hogy egy felkészült népet állítson az ÚR elé*” (Lk.1:16-17).

A Malakiás 3:24 –ik vers második fele: „*és a gyermekek szívét az atyákhoz térítse*” most teljesedik be az Ige-üzenet által, a Krisztus második eljövetele előtti időszakban. Ebben állt és áll az isteni küldetés célja: hogy az ÚR elé egy jól előkészített nép legyen vezetve.

Számos ótestamentumi ígéretnek kétszeres teljesítménye van. Az Ézsaiás 61:1-3 –ban áll írva, a mindenki előtt ismert Ige: „*Az én Uramnak, az ÚRnak Szelleme nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosoknak ...*” A Lukács 4:18-19 –ben felolvasta az ÚR Jézus ezt a szövegszakaszt és a közepénél megállt és nem olvasta tovább, ahol így áll: „... *hogy kikiáltsam (hirdessem) az Úr kegyelmének az esztendéjét*”. A vers második felét »Isten bosszúállásának a napjáról« nem olvashatta fel az üdvösség napjának a kezdetén. Ő nem mondhatta el: „*Ma teljesedett be ez az írás fületek hallatára.*”

A Jóel 3:1-5 –ben találjuk a rendkívüli ígéretet: „*Azután bekövetkezik az, hogy kitöltöm majd Szellememet minden hústestre úgy, hogy fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, a ti véneitek kinyilatkoztatásokat kapnak álmokban, ifjaitok pedig látomásokat látnak;*” Mindjárt ezután következik a bejelentés „*az ÚR nagy és félelmetes napjáról*” amikor is „*A nap elsötétül, a hold vérvörös lesz...*”. És közvetlenül a következő versben áll: „*Ámde megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az ÚR nevét, mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a menedék az ÚR ígérete szerint.*”

Péter apostol ráutal pünkösd napján a Jóel 3. fejezetére mindjárt az ő első prédikációjában és hangosan közhírré teszi a következőket: „*Mindaz aki segítségül hívja az ÚR nevét, üdvözül*” – megszakítja azonban itt az idézetet az Igevers közepén, és nem említi meg a menedéket a Sion hegyén és Jeruzsálemben; mivel az Ígéretnek ez a része az Izráel törzseire vonatkozik (És.10:12; Jóel 4:15-17; Mikeás 4:6-7), amíg végül is a 144.000 megjelenik a Sion hegyén (Jel.14).

Péter apostol még egy lényeges dolgot tett: „*az ÚR nagy és félelmetes napját*” átnevezte „*az ÚR nagy és fenséges napjának*” meghatározva azt: „*mielőtt eljön az ÚR nagy és fenséges napja*” (Ap.Csel.2:20b). Igen a hívők számára ez egy fenséges nap lesz. Pál apostol ír arról, hogy az ÚR tökéletesen elvégzi az Ő munkáját a Jézus Krisztus napjáig (Filippi 1:6 és 10). Továbbá ír a győzelmi koronáról, amely félretétetett neki és mindazoknak, akik szeretettel várják az Ő megjelenését (2.Tim.4:8).

Következésképpen a hívők számára ez a nap Jézus Krisztus fenséges napja lesz, az ő hitük célja, az elragadtatás: „*Ragaszkodjatok az élet Igéjéhez és kapaszkodjatok abba, nekem dicsekedésemre a Krisztus napjára, mert akkor nem futottam hiába és nem fáradtam hiába.*” (Filippi 2:16). A többiek számára egy rettenetes és félelmetes nap marad, amely égni fog mint egy kemence (2.Pt.3).

Most pedig, a napok végén, azt kérdezik a csúfolódók: „*Hol van az Ő visszajövetelének az ígérete?*” (2.Pt.3:4). A felelet így hangzik: „*Nem késlekedik az ÚR az Ő ígéretének beteljesítésével, amint egyesek gondolják ...*” (9.v). Ő hosszútűrést gyakorol addig, amíg az utolsók is meg lesznek mentve és hozzácsatolva. Péter apostol az Ő megígért visszajöveteléről beszél és ugyanakkor „az ÚR napjáról is”: „*Ámde el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj; ezen a napon az egek recsege-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnék*”, és intően befejezi azzal: „*Ezért tehát szerettem, legyetek ezen dolgok elvárásában igyekezettel arra, hogy Ő tisztának, és feddhetetlennek találjon benneteket békességben*” (10 és 14.v). A menyasszony gyülekezet számára egy dicsőséges nap lesz, mivel a menyegzői vacsorába torkollik.

Csak a Szent Szellem vezet el minden Igazságra

Egy prófétikus Ige sem engedélyez egy saját értelmezést, viszont egy kétszeres beteljesedést. Így például százötvenszer is megemlítette Branham testvér a Zakariás 14:7 –re utalva: „*világosság lesz az estének idején ...*”. Mindazonáltal ennek tényleges beteljesedése akkor következik be, amikor az ÚR leszáll az Olajfák hegyére és felállítja az Ő királyi birodalmát az egész földön (Zak.14:4-9).

Branham testvér - mint a hetedik gyülekezet angyala - a Jelenések 10.fejezetét több mint hetvenszer az ő szolgálatára vonatkoztatta . De ez mégsem érvényteleníti azt, ami akkor fog bekövetkezni, ha a hetedik trombitáló (harsonát fúvó) angyal halatja az ő hangját a Jelenések 11:15 –szerint, amint a 10. fejezet 7. versében ki van jelölve. Ekkor minden bizonyosan és határozottan befejeződik az „Isten titokzatos-sága” úgy, amint a Branham testvér szolgálata által most lelepleződik a Biblia valamennyi titokzatos-sága a Mózes könyvétől kezdve a Jelenések könyvéig, amelyeket azelőtt még lepel takart. De különösen azok, akik a hét mennydörgéssel foglalkoznak, vegyék figyelembe a Jelenések 10:6 –ban adott esküt és vessenek egy bepillantást a Dániel 12:6 –ban írottakra. A kérdés az: „*Meddig tart még, amíg vége lesz, ezeknek a csodás dolgoknak?*” Ekkor következik a fontos értesítés: „*Hallottam, hogy a gyolcs ruhába öltözött férfi, aki a vízfolyamok áradatai fölött állt; jobbát és balját az égbe felemelve megesküdött az örökké Élőre: »Még egy időszak, még két időszak, és egy fél időszak múlva; Mert mihelyt véget ér a szent nép megrontójának a hatalma, mindezek beteljesednek!«*” (7.v). Ámen

„... és megesküdött az örökkön-örökké Élőre, a Ki teremtette a mennyet és a benne levőket, a földet és a rajta levőket, a tengert és a benne levőket, hogy »időhalasztás

(késleltetés) *nem lesz többé ...*»” (Jel.10:6). Ámen.

Istennek legyen hála eme feltárásban gazdag prófétikus Igéért. Attól a pillanattól kezdve, amikor az angyal esküszik, még három és fél év létezik; amíg az Úr felállítja az Ő királyi birodalmát (Dán.7:25-27; Jel.11:15-19). Milyen pontosan beilleszkedik ez az eskü, amit Dániel látott és halott, a Jelenések 10.fejezetének a lefolyásába, amit János látott! Istennek legyen hála az Ő csodálatos írott, sőt két és három tanúbizonyságra is megalapozott, kinyilatkoztatott Szaváért.

Ki az, aki tagadni meri, hogy a Jelenések 10.fejezete pontosan abban a sorrendben fog beteljesedni, amint írva áll? A Szövetség Angyala lejön egy felhőbe burkolva, miközben szivárvány veszi Őt körül, a felnyitott Könyvvel, jobb lábát a tengerre veti, a bal lábát a földre: „... és hangos hangon kiáltott, úgy, mint az oroszlán ordít.” (Hós.11:10; Jóel 4:15-17) Branham testvér azt mondta 1963 március 17 –én: „Amennyiben figyelembe vettétek: Krisztusról van szó. Az egész Ótestamentum folyamán a Szövetség Angyalának van megnevezve. Mármost közvetlenül a zsidókhöz jön ...”

Amikor 1963 február 28 –án, abban a kiváltságos és rendkívüli élményben lett része, összekötve a természetfeletti felhő megjelenésével, amelyben hét angyal piramis alakban állt, az egész Sunset-hegy környékét megrendítette egy természetes földrengés, hét hallható mennydörgés kíséretében. Ötvenszer megemlítette Branham testvér ezt a hét mennydörgést; számára azért bírt olyan nagy jelentőséggel, mert a hét egymásutáni mennydörgés a természetfeletti felhőre irányította az ő figyelmességét, még mielőtt a hét pecsétről prédikált. Efelől többször is beszélt és mi is ismételten írtunk emez eseményről.

1963 március 24. hétszer ráütött a szószékre ama hét mennydörgés hatalmasságát kihangsúlyozva. Én magam láttam a hegyből levált, kiszakadt és legördült szikladarabokat és a kőzetet, együtt egy prédikátorcsoporttal, akiket Peary Green testvér hívott meg. De aztán a Jelenések 10. fejezetével kapcsolatosan ki kellett mondja a következőket: **„Amilyen bizonyos az, hogy az Úr eljövételének időpontját senki nem ismeri, úgy arról sem tud senki semmit, amit a hét mennydörgés mondott.”** Ez nem vonatkozik a gyülekezetre, Jánosnak nem volt megengedve, hogy valamit is felírjon ebből. Ami a gyülekezetet illeti és amit a gyülekezetnek tudnia kell és mindaz ami kiváltja az elragadtatásra szükséges hitet, írva áll a Bibliában és hirdetve lett számunkra.

Bárki legyen az, aki az írott Igét kétségbe vonja vagy tagadja és egy „7-mennydörgés-kinyilatkoztatásról” beszél, amelyben már különböző változatok is léteznek, egészen amaz állításig, hogy hét különös férfiról van szó, akik hét hang kíséretében fellépnek, vagy a Szövetség angyala már lejött a földre: mindezen prédikátorok a megtévesztés szellemétől vannak elcsábítva.

A hatodik pecsétben lesz az Úr napja bevezetve. A nap elsötétedik, a hold vérré változik, csillagok esnek le az égről. Minden ami a Jelenések 6:12 –től áll írva és meg fog történni, még jövőbeni esemény.

A felhő megjelenése

Sajnálatos módon már évek óta ráadásul még az ún. utolsó idők üzenete követően belül is kétségbe van vonva az 1963 február 28., mint az a nap, amelyen megjelent a természetfeletti felhő a hét angyal piramisszerű konstellációjában. Ez nagyon sok fájdalmat okozott számomra. Az érvelés a következőképpen hangzik: a vadászati idény, Arizonában először március 1. kezdődött el, következetesen február 28. nem történhetett meg. Most a kritikusok is felragadták a témát és az internet segítségével kételyt terjesztettek világszerte, egész ama főcímsorig: „William Branham, a hazug!”

Én magammal hoztam annak idején az Egyesült Államokból a három folyóiratot, amelyek terjedelmesen beszámoltak az eseményekről és ezennel újra idézem az idézeteket:

Science magazin, 1963 április 19:

„1963 február 28. röviddel a naplemente előtt messze Észak-Arizona felett, egy szokatlan, kör alakú felhő megjelenését lehetett megfigyelni...”

Life magazin, 1963 május 17

„Naplementekor megjelent Flagstaff, Arizona fölött, 1963 február 28., mint egy gigantikus függőben levő füstfelhő ...”

The Arizona Republic, 1967 március 26

„1963, február 28., röviddel naplemente előtt egy figyelemre méltó, nevezetesen szép és titokzatos felhő jelent meg Arizona északnyugati irányában ...”

Branham testvér ismételtén utalt ezekre a tudósításokra, mindenekelőtt a *Life* magazin értesítéseire. Ő nem kifogásolta sem a dátumozást, és soha nem beszélt két

időben különböző eseményről a felhővel kapcsolatban. Valahányszor beszámolt a

SCIENCE 19 April 1963
Vol. 140, No. 356
AMERICAN ASSOCIATION FOR THE ADVANCEMENT OF SCIENCE

Stratospheric Cloud over Northern Arizona

Abstract. An unusual ring-shaped cloud was widely observed over northern Arizona near sunset on 28 February 1963.

...And a High Cloud Ring of Mystery

Hovering like a giant's smoke ring, a great cloud appeared at sunset over Flagstaff, Ariz. last Feb. 28 and set off a continuing scientific mystery.

THE ARIZONA REPUBLIC **Sunday**
MARCH 26, 1967

Shortly before sunset Feb. 28, 1963, a strikingly beautiful and mysterious cloud swept northward across Arizona.

felhő megjelenéséről, amelyben a hét angyal piramis konstellációban volt, mindig is egyetlen egy eseményként igazolta.

Én a magam részéről nem akarok részt venni, ezekben a megvetendő eszmecserékben. Mégis törekvésemben állt az Isten előtti felelősségem miatt, mindnyájatokkal a három cikket ismertetni, amelyek egyszerűen igazolják az 1963 február 28. lejáratott eseményeket.

Kritikusok szót kérnek

A kritikusok már mindig is szót kértek. Nos találtak mindössze tizenhárom megjegyzést, amelyeket Branham testvér különösen 1961 júliusában és augusztusban három prédikációban az 1977 –es évvel kapcsolatosan mondott. Az ő prédikációiban ismételtlen megemlítette az 1977 –es évet és azon a meggyőződésen volt, hogy az elragadtatás és mindaz, amit 1933 –ban látomásokban látott, az 1977 –es év lejártáig beteljesedne. Ez az ő emberi elvárása volt, de semmiképpen az ÍGY SZÓL AZ ÚR. A Dr. Larkin könyvében olvasta, hogy 1977 –es esztendő a hetvenedik nyugalom-év lenne (a Bibliában kürtölési esztendőnek, vagy az Úr kegyelmi és felszabadulási esztendőjének is ismert).

Nos a kritikusok még további megjegyzéseket is találtak, amelyekkel itt nem szeretnénk tüzetesebben foglalkozni. Annyit azonban hadd legyen szabad mondani, hogy Branham testvérnek is voltak emberi elvárásai — ami neki is jogában állt — de mindörökké annál marad, még akkor is, ha önmagától különböző dolgokat mondott, hogy egy igazi próféta volt, akinek természetfeletti, tévedhetetlen szolgálata üdvtörténelmi jelentőséggel bírt. Mi nem tartjuk fenn magunkat azzal, amit a kritikusok mondanak, nem botránkozunk meg azon sem, amit a megtévesztés szelleme az ún. utolsó idő Ige-üzenet piacára dob — de örvendezünk minden olyan dolog felett, amit Isten az Ő áldott prófétáján keresztül kinyilatkoztatott.

Branham testvérnek különösen nagy elvárásai voltak a pecsétekkel kapcsolatosan is. 1956 –tól kezdve egészen a végső óráig utalt a sátorral kapcsolatos látomására, ötvenötöszer a „harmadik felvonulásra”. Még 1965 november 28. Is azt mondta: „**Még egyszer** utat fogok törni.” Ő még prédikálni akart „A kígyó ösvényéről”, mégy jegyzeteket csinált magának róla. Viszont a Tucsonból Jeffersonvillebe vezető úton baleset érte 1965 december 18., amelynél súlyosan megsebesült és 1965 december 24. haza lett szólítva. Isten csak az esetben szólítja haza az Ő küldötteit, ha az ő megbízatásuk teljesítve lett. A Keresztelő János élete és szolgálata is hirtelen fejeződött be.

Mindazonáltal senki, aki csak egy csekély Istenfélelemmel rendelkezik, nem fogja visszautasítani Branham testvért csak azért, mert emberi elvárásait közismertté tette. Az Ő szolgálata százszázalékos volt. Hányszor beszélt a tűzoszlopól, a felhőről, a természetfeletti fényről, amely mindenekelőtt akkor ereszkedett le, amikor a betegekért imádkozott! Ezzel összefüggésben száztizenkétszer megemlítette az Úr Angyalát és a Szövetség Angyalát. Mindezekre egy: Halleluját! egy: Áment! mondunk. Ugyanaz, aki természetfeletti módon leereszkedett, mialatt a gyülekezet hetedik angyala a föl-

dön élt és közismertté tette az Ige-üzenetét, lejön a Jelenések 10 –ik fejezetében látható alakban, Szövetség angyalként és akkor beteljesedik a Malakiás 3:1 második fele: „Kétségtelenül eljön a Szövetség Angyala az Ő templomába.” Minden úgy teljesedik be, amint a bibliai próféciák előre bejelentették, mi pedig arra rendeltettünk el, hogy mindent az Írások szerint besoroljunk.

Próféták proféták maradnak, még akkor is, ha Isten megengedi, hogy önmaguktól valamit mondjanak vagy elvárjanak. Mindez azért történt, hogy józanok maradjunk. Erről kell felismernünk, hogy ők is emberek voltak, mint mindenki más és egyedül Isten méltó a tiszteletre, az egyetlen akinek tulajdonában van hallhatatlanság és a tévedhetetlenség, aki kimond megbízásokat, amit soha vissza nem vonhat.

Istentisztelet és bálványimádás

Amint a kritikusok minden természetfeletti dolgot az ő életében és szolgálatában kérdőre akarnak vonni, éppúgy ellentétben ehhez a fanatikus tanítványai többet csináltak belőle mint ember.

Közvetlenül a próféta eltemetése után április 11., arra kértem a Jeffersonvillei testvéreket 1966 április 12. és 13., hogy az összes hangszalagra rögzített prédikációk, ki legyenek írásban is nyomtatva, hogy más nyelvekre is le lehessen őket fordítani. Ez be is következett a „Spoken Word Publications” fogalom alatt — németül „Das gesprochene Wort” — magyarul „A hirdetett Ige”. Roy Borders testvér, akit személyesen is ismertem és aki Branham testvér titkára volt, átvette a felelősséget. Az összes többi testvérek, úgy New Yorkból, Tucsonból valamint Texasból — valamennyien csalódtak útra keltek hazafele, mivel a próféta remélt feltámadása húsvét vasárnapján nem következett be.

A „Spoken Word” elnevezés fennállt egészen az 1980 –as évek elejéig. Azután azonban a próféta istenítése nyilvánosan is tervbe lett véve és a hang a Jelenések 10:7 –ből, mostantól a „Voice of God” — „Isten hangja” lett. Ettől kezdve a próféta minden egyes szava, Isten Szava volt, még akkor is, ha például „a-a-a-a-t” mondott. Így kellett kinyomtatva és lefordítva legyen. Ettől kezdve minden általa elmondott esemény vagy történet is Isten Szavának lett minősítve, és így vette kezdetét az ember-imádat. Ezután „Isten hangjának” lett kinevezve Branham testvér, és minden szó, amely elhagyta ajkát, Isten Szavának lett minősítve. Ez pedig az 1.Kor.7 –re való hivatkozással történt, ahol Pál apostol előadja úgy a maga nézetét, mint azt is amit az ÚR mond: „*A házásoknak pedig — nem én parancsolom, hanem az ÚR ... a többieknek pedig én magamtól mondom nem az ÚR ...*” Noha Pál apostol saját maga rámutatott a különbségre, aközött amit az ÚR mondott, és aközött amit ő akart mondani, ettől kezdve mindkét nyilatkozat Isten közvetlen szavaként érvényesül. De hiszen Pál apostol csak egy tanácsot adott, az akkori kétségbeesítő helyzet miatt (26.v) sőt azt írja tovább: „*Ezt pedig én mondom nektek, szeretett testvéreim, mert a hátralévő idő már csak rövidre van szabva; Ezután tehát azok is, akiknek van feleségük, úgy éljenek, mintha nem volna*” (29.v).

William M. Branham nemcsak egy próféta volt, hanem egy hús és vérből való ember is, mint bárki más. Nekem 10 éven át személyes kapcsolatom volt vele, Krefeldből telefonáltunk egymással, az ő autójában együtt utaztam vele, miközben ő vezetett, ettem és ittam vele, az ő csalhatatlan szolgálatát is több helyen Európában és az EÁ-ban szem- és fültanúként átéltem. A tőle kapott 21 levelet is megőriztem: az első 1958 november 11-ből származik, és az utolsó 1965 szeptember 30-án ered. És amint már többször is írtam, az én szolgálatom jobban össze van kapcsolódva az ő szolgálatával, mint bármely más ezen a földön. Mai napig sem tudott egy testvér sem egy közvetlen elhivatásról tanúskodni, napot és órát, helyet és időt vagy küldetési időpontot megnevezni, amint az én esetemben a próféta két tanúbizonyság előtt 1962 december 3-án igazolt. Az ő közvetlen kérésére prédikáltam december 2., vasárnap délelőtt és délután az ő gyülekezetében, Jeffersonvilleben.

Viszont ha a Biblia egy összejövetele, a bevezető Igeversek felolvasása után félre van téve és csakis idézetek lesznek a prédikációkból felolvasva és a saját koncepciójuk után szabva, akkor én nem tudom és nem szabad ezt tovább némán elhallgatnom. Amennyiben most az ún. utolsó Ige-üzenet körében csak Branham körül forog, hogy: „A próféta így mondta”, „A próféta úgy mondta!”, ha kötetek különböző történetekkel az ő életéből, könyvek különböző interjúkkal és fotóalbumok több mint 340 fényképpel vannak kinyomtatva, akkor ez csakis emberimádat. És ha az ő sírja zarándoklat színhelyévé és ún. különleges terem az ő személyes tárgyaiból relikviává válik, akkor ez egyenlő a bálványimádat. Ezt pedig Isten előtt teljes felelősséggel állítom.

Ma, ha az Ő Szavát halljátok ...

Az ún. „utolsó Ige-üzenet” hívei között csak arról van szó, ami a próféta idejében történt, nem pedig, amit Isten ma végez. Ez pedig egy közvetlen csalás az Isten népeivel szemben. De hiszen amit Isten előzőleg végzett, az annak az előkészülete volt amit most véghezvisz.

Mindazok, akik nem tudják elhinni azt, hogy a Branham testvér szolgálata után létezik egy folytatás, amely a tökéletességbe torkollik, azok valamennyien megvetően elmennek mellette. Őrajtuk beteljesedik az Ige: *„Lássátok meg, ti megvetők (becsmérlők és ellenzők), és ámuljatok el, és semmisüljete meg, mert olyan művet visztek véghez a ti napjaitokban, amit határozottan el sem hinnétek, ha valaki elbeszélne nektek.”* (Ap.Csel.13:41).

Hányszor utalt Branham testvér értelem szerint arra: hogy **„az emberek szívesen beszélnek arról, amit Isten a múltban végzett és várják azt, amit még jövőbenileg fog tenni, amellet pedig elmennek, amit jelenvalón végez.”**

Rádadás még azt a tanítást is fenntartják, miszerint a próféta vissza fog jönni, és az ún. sátoros összejöveteleken bevégzi az ő szolgálatát. Csak aki csatlakozott ahhoz, amit Isten jelenvalón végez, ismeri fel teljes dimenzióban azt is, amit Isten a múltban végzett és együtt átéli, amikor az ÚR maga felemelkedik és bevégzettségre vezet az Ő megváltási művét éppúgy, amint az Ő teremtési művét is bevégezte.

„Mert felemelkedik majd az ÚR, mint a Perácim-hegyen, haragra, mint a gibeóni völgyben, hogy végrehajtsa az Ő művét— egy idegenszerű művet — egy szokatlan munkát” (És.28:21).

„Mert így szól a Seregek ÚRA: »Még egy kevés idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet«” (Hag.2:6).

„Az Ő hangja megrendítette akkor a földet; most azonban ezt az Ígéretet adta: »Még egyszer megrendítem, nemcsak a földet, hanem az eget is«” (Zsid.12:26).

Istennek legyen hála az ezidőre megígért és kiküldött prófétáért. Még mindig érvényben van az, amit az ÚR a Máté 10:40-41 –ben mondott: „Aki titeket befogad, az Engem fogad be, és aki Engem fogad be, az azt fogadja be, aki elküldött engem. Aki befogad egy prófétát éppen azért, mert egy próféta, prófétának járó jutalmat kap ...” A mi szíveink vissza lettek térítve az apostolok és próféták eredeti hitéhez. Ámen. Krisztus menyasszonya egy tiszta Ige-menyasszony lesz, úgy amint a Völegény is az Ige maga volt, a Ki hústestet öltött. Branham testvér látta, amint a menyasszony elhagyja a kimért ritmusú lépéstartást és nagyon megszégyenítő módon viselkedett, de azonban újra vissza lett vezetve az Ige ütemes lépéstartásába. Ez most mindazokkal fog megtörténni, akik Krisztusnak, a gyülekezet Fejének, maradéktalanul alárendelik magukat.

„... és ő meg lett ajándékozva azzal, hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba«; Ez a gyolcs tudniillik a szentek megigazult cselekedeteit jelenti” (Jel.19:8).

„... azok a szüzek pedig, akik készen voltak, bementek vele a menyegzői vacsorára. Azután bezáratott az ajtó” (Mt.25:10).

A jelenidő az Üdvtörténelem legfontosabb szakassza

Most pedig minden azon múlik, hogy részesedjünk abban, amit Isten időnkben végez, és mindent kellő módon megértsünk (Mt. 13:51). A legfontosabb dolog az Ótestamentumi bibliai próféciaák helyes besorolása az Újtestamentum beteljesedésébe. Több mint 800 idézetet találunk az Újtestamentumban az Ótestamentumból, 186 -ot csak a Zsoltárok könyvéből. 40 példabeszéd az 52 -ből, amelyeket előterjesztett a mi URUNK, Isten országára vonatkoznak. Ezekből 7 a Máté 13 –ban áll írva. Az Ő tanítványainak feltette a kérdést: „Avagy megértettetek-e mindent abból amit mondtam nektek? Ők pedig azt válaszolták neki: Igen” Őreájuk vonatkozott az üdvözült állapotra való utalás is: „Boldogok a ti szeméitek, mert látnak, és a ti füleitek, mert hallanak, mert a próféták és az igazak közül, sokan sóvárogva vágyakoztak arra, hogy lássák azt, amit ti láttok ...” Éppúgy mint a Krisztus első eljövételénél, éppen úgy van most az Ő második eljövelele előtt is. „Ekkor azt mondotta nekik: »Ezt jelentik az Én beszédeim, amelyeket mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltárokban«” (Luk.24:44-45). Ugyanígy most is be kell mindannak teljesednie, ami a gyülekezetnek volt megígérve. Boldogok a szemek, amelyek látják, és a fülek, amelyek hallgatják, és a szívek, amelyek hiszik. Ámen.

A végidők eseményei a Közel-Keleten a bibliai próféciaák fényében

20 éves tárgyalások után Izráel és a Vatikán között, át lesz hagyva a terem a Sion hegyéről, ahol az utolsó úrvacsora és a Szent Szellem kitöltetése történt, a római katolikus ferences rend adminisztrációjának. Ez a terem 1948 óta az Izráel állam közigazgatása alatt volt és mint múzeum lett érvényben tartva, amelyben semmi vallási szertartási gyakorlat nem volt megengedve. Nos a jövőben a katolikus egyház még ráadásul miséket is akar ott megtartani.

A Templom-hegy az al Aksza mecsettel és a Sziklamecsettel a muszlimok birtokába került, a Sion hegye fölötti adminisztrációt átveszi a ferences rend és a római katolikus egyház - Istennek legyen hála csak átmenetileg. Most már egészen hivatalos a címoldalokon, az ami a Szentírásban áll. Ami a politikát, a vallást vagy a gazdaságot érinti: mindenki beleszólási jogot követel ami az Izráel és Jeruzsálem sorsát illeti, amelyekben a Vatikánnal való tárgyalások alkotják a főlényeket.

Az aktuális hírek alapján szemmel látható, hogy a béke és biztonság, amelyet Pál apostol már prófétikusan előrejelzett, kézzel foghatóan közel került. *„Amikor azt mondják: Békesség és biztonság, akkor tör rájuk hirtelen a végső romlás, mint a fájdalom a várandós asszonyra; és nem fognak megmenekülni.”* (1.Thess.5:3).

Előrejelzett dolog az is, hogy az utolsó viláгурalkodó, akiben úgy a politikai mint a vallásos hatalom egyesítve van, az ő szépen hangzó beszédeivel eredményes lesz és Izráelt is a veszedelembé fogja taszítani: *„Hatalmas erejű lesz, bár nem a maga erejéből; Szörnyű módon fog pusztítani, minden vállalkozása sikeres lesz; a hatalmasakat és a szentek népét is pusztításba taszítja. Az ő okossága révén sikerül, amihez álnokul hozzáfog, ezért fölfuvalkodik szívében, és háborítatlanul pusztít el sokakat; Akkor azonban, amikor a vezérek Vezére ellen támad, szétzúzatik emberi kéz beavatkozása nélkül”* (Dán.8:24-25). Mindkettő párhuzamosan folytatódik, a vallásos jellegű béketárgyalások és a háborús konfliktusok. Jeruzsálem minden oldalról szorongatva lesz. Dániel próféta jó előre megmondta: *„...egy eljövendő fejedelem hadi népe pedig elpusztítja a várost és a szentélyt. De a fejedelemnek is vége lesz, egy özön-áradat által. Elvégzett dolog, hogy háború és pusztulás lesz a végig.”* (Dán.9:26).

Mindazonáltal a végén a döntéshatározatot Jézus Krisztus fogja kimondani és az Ő Szövetségét az Ő népével, Izráellel igazolni. Akkor beteljesedik Jóel 4: 16-17: *„Felharsan az Úr ordító hangjával a Siónról, hallatja mennydörgő hangját Jeruzsálemből, úgy hogy megrendül az ég és a föld; de az Ő népének oltalma és menedéke lesz az Úr és Izráel fiainak erős mentsvára.”*

Az Izráellel kapcsolatos szerződés és a menyasszony-gyülekezet elragadtatása - minden kísérő jelenségek ellenére - kézzelfoghatóan közel érkezett, és a mi URUNK és Megváltónk nyomatékosan és szívhez szólóan intézi az Ő Szavait hozzánk: *„Amikor látjátok mindezen dolgokat, úgy ismerjétek fel ezekből, hogy az idő közel!”* Mi látjuk,

halljuk és felismerjük. Az időpontja elérkezett annak, hogy a Nemzeteknek kimért kegyelem ideje lejárában van, és a mi URUNK eljövetele egészen közel van, küszöbön álló esemény.

Boldogok a szemek, amelyek ezt látják, boldogok a fülek, amelyek ezt hallják, mindazok, akik készenlétben vannak a Bárány menyegzői vacsorájára elragadtatni. A mi hűséges URUNK megengedte nekem 1981 –ben, hogy az elragadtatást lássam és átéljem. Minden valóság lesz: a feltámadás, a mi hústestünk átalakulása, az elragadtatás, a menyegzői vacsora. *„Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, tudniillik azt, amit elkészített Isten azoknak, akik szeretik Őt.”* (1.Kor.2:9).

A Szellem és a menyasszony azt mondja: „Jövel!”

Isten megbízásával munkálkodva

 Frank Zv.

2013 július 7. Készítették a mi Miskys és Hamestuk testvéreink ezt a légfelvételt. Egyik közülük volt a pilóta, a másik a fényképész.

Mi köszönettel tartozunk. A hatalmas Isten kezdettől fogva mindenről gondoskodott. Az egyszerű imaterem felavatására 1977 húsvétján került sor. A hetvenes években az E.Á. élő testvérek mind egyek voltak abban, hogy 1977-ben bekövetkezik az elragadtatás és mindennek vége lesz. Akkor 1976 július 18 az történt, hogy alkonyatkor amikor az imaterem körül jártam, így szólt hozzám az Úr: „Én szolgám, indulj el a szomszédingatlanra és szenteld ezt nekem!”

Így mindkét misszióépület az irodákkal és elszállásolási termekkel át lettek 1977/1978 az ő meghatározott céljukra adva és valamennyivel később a nyomdászati épület és szállítási termek építve.

Minden esetre Isten gondoskodott mindenről, hozzáértve az összes nyelveket és a műszakot is. A szellemivel innen van az egész világ ellátva. Különösen azért a lehetőségért vagyunk hálásak, hogy kb. 1200 gyülekezet és közösség a havi első hétfői összejövetelekhez online hozzá van a 13 nyelv egyikén kapcsolva. A több mint nyolcvan országból érkező visszhang lenyűgöző.

Amennyiben érdekeltek és többet meg akarnak tudni, akkor írjanak az alábbi címre:

Misszió Központ

P.O.Box 100707

47707 Krefeld

Németország

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy

Honlap: <http://www.freie-volksmission.de>

Az interneten keresztül meg van adva a lehetőség a havi összejöveteleket az első hétvégén élőben fogni:

Szombat este 19:30 órakor (közép-európai idő szerint), vasárnap reggel 10:00 órakor.

A prédikációkat világszerte tizenhárom nyelven lehet hallgatni.

Vegyen ön is részt abban, amit Isten jelenleg az Ő üdvhatározatának alapján végez.

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.

